

Hvem er ekstremister?

Oddmund Enoksen er en av de aller flittigste debattantene i nordnorske medier. I sine innlegg skyter han i første rekke på tre skyteskiver, den samiske rørsla, miljørørsla og fredsrørsla. Han er en konsekvent motstander av all reindrift og av all samisk organisering og en konsekvent tilhenger av alle utbygginger som medfører nedbygging av norsk natur.

I hans innlegg "Ekstremistenes inntogsmarsj" har jeg æren av å bli omtalt ved navn som eksempel på en ekstremist. Jeg er da i godt selskap. Andre ekstremister er i følge Enoksen: Fosensaksjonistene, NU-aksjonistene i Repparfjorden og Førdefjorden, Rød Ungdom, Motvind, Naturvernforbundet og Palestina-aktivister. Dette blander han sammen med høgreekstremistene som invaderte den amerikanske kongressen.

Det utrolige er at denne mannen undertegner sine samefientlige og naturfientlige innlegg med "SV-medlem" eller også "SV-politiker". Man kan da bli forleda til å tro at dette er SVs politikk, men et par sitater fra SVs prinsippprogram 2023 - 2027 viser at partiet står for det stikk motsatte: *"Vi er en del av ... miljøbevegelsen. ... Vi bygger videre på kampene utkjempet av samer, småbrukere, kystfiskere og målrørsla om retten til kultur, sted, ressurser og språk. ... Å bevare og styrke samisk språk og samiske tradisjonsnæringer er avgjørende for at samisk kultur og samiske samfunn skal overleve. Tap av areal er en trussel for reindriften, mens tap av fiskerettigheter og strukturendringer i fiskeflåten har fratatt mange samer langs kysten muligheten til å velge fiske som levevei. Derfor må vi styrke grunnlaget for tradisjonsnæringer, anerkjenne urfolks kunnskap om naturen i sine nærområder og sikre sterkere vern mot arealinngrep i samiske områder."*

Gjennom hundrevis av innlegg har Enoksen gått til angrep på nettopp dette grunnlaget. Nå stempler han det å aksjonere for natur som ekstremisme.

Gjennom tidene har menneskene gjort store inngrep i naturen, men aldri så mye og så raskt som i vår tid. At det haster å stoppe og reversere denne utviklinga, er grundig dokumentert av FNs naturpanel. Likevel går den norske regjeringa inn for å ØKE naturraseringa, særlig gjennom vindkraftutbygging på hav og land og gjennom økt mineralutvinning. Enoksens eget parti er blant dem som advarer mot denne utviklinga, men sjøl forsvarer han den og framstiller naturforsvarerne som ekstremister.

Hva er så en ekstremist? Det finnes ikke noe klart og entydig svar på dette. Store Norske Leksikon sier: *"Ekstremisme er en samlebetegnelse for handlemåter eller ideologier preget av ytterliggående holdninger, særlig i politiske spørsmål. ... Hva som er ytterliggående eller ekstremt, kan imidlertid være et spørsmål om perspektiv eller sosial sammenheng."*

Det er altså et spørsmål om øynene som ser. For en ayatollah i Iran eller en sjeik i Saudi-Arabia er det ekstremisme å kreve like rettigheter for kvinner og menn. For den som ikke ser andre muligheter enn at verden skal fortsette med ressursran, naturrasering og krig, fortsette med en ekstrem urettferdig fordeling der millioner sulter mens andre velter seg i luksus og sløseri, må det stå som ekstremisme å kreve en rettferdig verden, fred og naturvern. Da skal vi vel kanskje ta det som en ære å bli kalt ekstremister av en ekstremist som Oddmund Enoksen.

Svein Lund

Medlem av "ekstremistorganisasjonene" Motvind, Naturvernforbundet og Palestinakomiteen.

Ekstremistenes inntogsmarsj

Oddmund Enoksen, SV-medlem, Sortland

Søndag 9. februar 1969 marsjerte 63 av 206 delegater på Sosialistisk Folkepartis landsmøte ut av landsmøtesalen. 37 av de utmarsjerte kom aldri tilbake.

De fleste av disse var medlemmer i partiets ungdomsorganisasjon - SUF. En ungdomsorganisasjon som på sitt landsmøte året før hadde programfesta «proletariatets demokratiske diktatur» og hvor medlemmene skulle skolerer i «marxismen-leninismen, Mao Tsetungs tenkning». De utmarsjerte medlemmene av SUF ble sentrale i den nye marxist-leninistiske partibygginga som endte opp med AKP(m-l) i 1973.

55 år etter bruddet mellom SF og SUF er det partiet Rødt som opplever at egen ungdomsorganisasjon har blitt overtatt av medlemmer som meiner å ha sett lyset. Og som på nytt prøver å løfte fram politiske ideer og forestillinger som man trudde var parkert for godt på historias skraphaug.

Tankegodset som SUF og seinere AKP(m-l) bekjente seg til, ga grobottn for en politisk ekstremisme som var ødeleggende. Ikke minst for fleire solidaritetsorganisasjoner som ble kuppet eller forsøkt kuppet av AKP-erne. Det er den samme ekstremismen som nå har inntatt førersetet i Rødts ungdomsorganisasjon Rød Ungdom.

Men det er dessverre ikke bare i Rød Ungdom at ekstremister har fått fritt spillerom. De siste åra har på mange måter vært kjennetegna av ekstremistenes inntogsmarsj.

Vi så det da Trump-tilhengere prøvde å storme den amerikanske kongressbygninga 6. januar 2021. Det var et voldelig angrep som vi heldigvis ikke har opplevd så langt i vårt land. Men det er de samme udemokratiske og autoritære holdningene som i flere tilfelle har fått utspille seg i Norge. Hvor aksjonister har blitt «vakte», opphøyd seg sjøl til overdommere og nekter å forholde seg til normale demokratiske spilleregler.

Det gjelder miljøaktivister som gjentatte ganger har prøvd å ødelegge arrangementer og kunstverk med krav om stansing av olje- og gassvirksomheten. Det gjelder Natur og Ungdom som har søkt å hindre gjennomføring av et gruveprosjekt i Repparfjord i Finnmark og deponering av avgangsmasser fra gruvedrift i Førdefjorden. Det gjelder de såkalte Fosen-aktivistene som ville ha revet 151 vindturbiner som produserte miljøvennlig kraft og som nekta å følge pålegg fra politiet under dekke av «bare» å utøve sivil ulydighet. Det gjelder Palestina-aktivister som trakasserte FrPs partileder Sylvi Listhaug. Og det gjelder organisasjonene Motvind og Naturvernforbundet hvor vindkraftmotstandere får boltre seg fritt med ekstrem krigsretorikk. Siste eksempel er innlegget fra Svein Lund, som er medlem i begge organisasjonene, i Nordnorsk Debatt den 7. mai hvor vindkraft og gruvedrift blir stempla som «terror mot folket».

For de av oss som ser verdien av det liberale demokratiet, er det viktig å påtale og ta til motmæle mot ekstremismen når den viser seg. Og det uten hensyn til hvilken himmel aksjonistene finner det for godt å hvelve over sine autoritære og antidemokratiske utspill og handlinger.